

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Terjed a szegénység.

Pécs, 1897. aug. 3.

(*) Régi baja a társadalomnak az egyre elharapódzó s napról-napra mindinkább terjedő pauperizmus, a nyomor, az inség, amelynek legtöbb esetben helytelen állami berendezkedésünk s ennek folytán a munkanélküliség az oka. Temérdek tinta elfogyott már ennek a kérdésnek a feszegetésére, gondolkodó fők súgtak, búgtak, tanácskoztak, de még olyan egyetemes gyógyszerre, mely a szegénységet megszüntesse, nem akadtak és nem is fognak akadni soha.

Talán kissé messze esnek külföldi példák után elkalandozni, ahol legkiáltóbb a nyomor, ahol az Isten képeire teremtett ember a legmélyebb rezignációval szép csöndben elszenderül az Urban, még pedig azért, mert nem volt képes semmiféle utómódon megszerezni a táplálékát. Az éhenhalók nagy gárdája azonban korántsem oly veszedelmes az államokra, mint azoké, akik a törvények által meg nem engedett módon szerzik meg a mindennapit.

Igy szaporodik aztán a bünkrónikák száma, a sok öngyilkosság, s az általános nyomor készíti elő legjobban a talajt a szocializmusnak és az anarchiának. Mert az éhség, amely földühösíti a vadállatot is, fölkelte az emberben is a szunnyadó állati ösztönöket s akkor rombol, gyilkol

s ha az államok nem védekeznek idejekorán, fölbontják az összes társadalmi szervezeteket.

De minek is nekünk külföldi nyomorúságok leírásával foglalkoznunk, van idehaza is, az egykor tejjel-mézzel folyó Kánahánban is elég kiáltó példája. Ott van a szegény felvidéki és székely nép, meg az egykor oly jómódu baranyai nép, mely vándorbotot vesz kezébe, hogy elszökjék messze idegenbe az elől a rém elől, melynek a neve éhhalál. És még ezek szerencsésebbeknek mondhatók, mint akik idehaza maradnak, mert ezeknek a megélhetése csak egy napra sines biztosítva. Ezek aztán munkát keresendő, fölkeresik a nagyobb vidéki városokat, és igen sokszor haszontalanul, mert már későn érkeztek, s megalkotják mindenütt azt a néposztályt, mely sem adót nem fizet, nincs egyebe a rajta-valójánál, s tág erkölcsével s összezavart erkölcsi fogalmaival veszélyezteti a közbiztonságot.

Ideiglenes, de korántsem radikális gyógyszernek bizonyult ezek ellenében a tolonc-törvény szigorú alkalmazása, amely szerint az ily módon az egyes vidéki emporiumokban összeverődött emberi szemetet visszaliferálják származási helyére. És ez a társadalmi szemétszállítás évente több mint két millióba kerül a társadalomnak, oly nagy összegbe, amelylyel talán sikeresen lehetne valamit kezdeni, ha azt jobb

és megfelelő célra fordítanák, nevezetesen munkanyújtásra.

Ámde, úgy látszik, nem ez a célja kormányunknak, mely inkább megörökíteni, állandósítani látszik az általános nyomort. És ámbár már nem nyújtja szánalmat keltő kiaszott karjait a nyomor, segítséget könyörögve, hanem követel, a kormány fél a kezdeményezés, a segítség terére lépni, mert nincsenek eszméi, politikai veszekedések s önző hatalmi érdekek elvonják céljától, rendeltetésétől, mely az általános közjólét emelése volna.

Talán a haza egy városában sem lehet oly ijesztő módon tapasztalni a szegénység, a nyomor terjedését, mint mecsek-alji szép városunkban, Pécsen. Mióta a filloxeravész kiirtotta a megyebeli szőlőterületeket, a jövedelem nélkül maradt nép, miután lassacskán mindenét eladogatta, kezdett bevándorolni Pécsre. Eddigél csak szórványosan, vagyis mint hivatalos nyelven mondani szokták, normálisan tartott ez a bevándorlás, de az utóbbi két esztendő alatt ugyszólván özönlött s folyvást özönlök a közeli vidék tönkrejutott népe, hogy itt munkát keressen.

Persze, ha nekünk is nem volnának saját nevelésű szegényeink, talán sikerülne ez, de mivel nagyon is meg vagyunk áldva dolog nélküli emberekkel, hát biz azok a szegény munkát keresők, mivel nincs számukra e világon más hely, szépen itt ra-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Margitnak.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Ma már mintegy divattá lett írni a Margitokról. Egész Margit-kultusz indult meg. Alig van valaki fiatalabb írónk között, ki ne irt volna valamit arról a bizonyos Margitról. Akár barna, akár szőke, az aztán mindegy. A fő az, hogy — Margit.

Van is valami ebben a Margit szeretetben.

Ez a legszebb magyar női név. Meg hát ösztöntől szólva, a legtöbb Margit — szép.

Én is ismerem több Margitot, de az mind szép. Ne gondolják ám az én kedves Margit ismerőseim, hogy pusztán udvariasságból mondom ezt. Nem. Ez így van. Talán másnál sines másként, s azért szeretik az írók annyira a Margit nevet.

De én most nem előszeretettel írok Margitról, jobban mondva Margitnak. Nem is csak egy képzeletbeli Margithoz szólok, hanem egy valóságos, eleven Margithoz, egy fekete szemű, élénk kis leányhoz.

Egy kedves kis ismerősöm van. Egy fekete-hajú, fekete szemű Margit. Szép, kedves, mint a legtöbb Margit. Hát erről a kis Margitról szól az ének. Ennek tartozom én néhány

sorral. Most hát lerovom a tartozásom, bizva abban, hogy az én kedves kis Margit ismerősöm türelemmel el fogja olvasni ezt a néhány sort.

Nem valami banális történetet akarok én írni. Nem is azt írom meg, a mire ő kért engem.

Mert hát elárulom most, hogy bizony ő maga kért meg engem, hogy írjak már egyszer ő róla is valamit. Duzzogva tette hozzá, hogy ő róla még úgy se irt senki.

Ki tudna egy tizenéves szép kis leány kérésének ellenállni. Én nem tudok.

Szívesen írok róla — neki.

Édes kis Margitom, vigyázzon csak ide! Olvassa el figyelmesen, a mit írok. Tán megérti, tán egy kis tanulságot is von le belőle.

Meg lesz így a jutalma az én soraimnak.

Vagy ha mást nem érek el, tán néhány percig szórakoztatom. Ez is érdem. Nekem ez is elég lesz.

Ne várjon tőlem valami szerelmes, ábrándos, kislányos mesét. Nem ilyent írok én most magának. Nem is magáról írok én, mint kérte, hanem magának.

Egy levelet írok le. Egy öreg ember levelét, a ki ezt a levelet már régen írta. Egy Margitnak írta. Egy olyan szép, kedves, fakadó rózsabimbónak, mint maga, édes Margit.

Nem tudom, hogy került hozzám ez a levél. Csak hogy azért én nagyon szeretem, nagyon megbecsülöm ezt az elsárgult, fakó papirost.

A legkedvesebb emlékeim között őrzöm. Sokszor elolvastam, de azért még sokszor el is fogom olvasni . . .

És a hányszor elolvasom, mindig mintha egy kis eleven leányt látnék. Egy olyan leányt, mint maga, édes Margit, — telve ábránddal, telve bizalommal, szeretettel az emberek iránt, — mindenki iránt.

Ugy elszorul a lelkem ilyenkor. Sajnálom ezeket a kis leányokat. Sajnálom azért, mért kell oly hamar szétfoszlani azoknak a rózsás, tündérjakkal szőtt ábrándoknak. Mért kell oly hamar beköszönteni annak a keserű, fájdalmas csalódásnak.

Maga is még, édes Margit, kis leány. Nem ismeri az életet. Boldog a maga egyszerűségében, kedvességében. Talán már vannak ábrándjai. Hisz kinek nem volnának a maga korában.

Ne tagadja el, hogy vannak. Nem szégyen ám az. Az a lélek, a ki nem tud ábrándozni, kinek nincs egy-egy féltve őrzött ábrándja, az nem is boldog. Sivár, kietlen az, mint a falomb virág nélkül.

Ábrándozzék csak tovább is. Addig boldog úgy is, míg vannak ábrándjai. Majd eloszlának úgy is elég korán.

És ez az, a mire én figyelmeztetni akarom magát. Majd ha beköszönt az az idő, mikor ön, kedves Margit, először fog csalódnai, akkor vegye elő ezt a néhány sort, a mit én most itt magának leírtam. Olvassa el ennek a

gadnak, tengetik nyomoruságos életüket, veszélyeztetve sokszor a közbiztonságot s a nyomor, inség következtében megbetegednek, bekerülnek a kórházba, a hová szinte kíváncsoznak, mert ott legalább enni kapnak s a tisztaságtól tündökölnék, eként a városnak nagyban felrugtatják a kórházi költségeit, melyek az utóbbi években mindig felülhaladták az előirányzatot.

De még más bajnak is szülője ez a tartós bevándorlás, mely különösen érzeti hatását az élelmi piacok megdrágulásában. Az ittrekedt s csendesen pécsi illetőséget szerzett bevándorlott felesége, vagy családjának valamelyik tagja fölcsapkofának, konkurrenciát csinálva a helybeli kofahadnak nem ugyan az árak leszállításában, de fölverésében. Helytelen piaci rendszabályaink következtében ezek is elővásárlásokat csinálnak a fogyasztók rovására, s ámbár kartelleket nem kötnek egymás közt, de oly drága piac egész Magyarországon nincs, mint Pécsen.

Nem hibázunk, ha a gyakori sztrájk mozgalmakat is mind erre a bevásárlási számlára írjuk, melyek legkevésbé kellemesek a hatóságnak és a lehető károsak a munkaadónak, akik utóvégre is viselik jó részben a város közterheit. Sőt ha tekintetbe vesszük azokat a laza erkölcsi állapotokat, amelyek az ilyen bevándorolt nép közt uralkodnak, a napontai civódásokat a családban, teljesen elhanyagolt gyermeknevelést: határozottan károsnak és felette veszélyesnek kell fölismernünk azt az ijesztő módon növekedő bevándorlást, melynek tanui vagyunk.

Specialiter, a mi viszonyaink közepe, nem tehetünk egyebet, mint ha először is a rendőrség óvatosabban bánik a letelepedési engedélyek kiosztásával s másodsor, amire már rég lett volna szükségünk, ha szervezi a bejelentési hivatalt, hogy tudhassa a rendőrség, kik jöttek ujabbán városunkba, kik ők, merre van hazájuk, és mit akarnak nálunk.

Jó öreg embernek a levelét, a mint én azt magának leírom.

Sok szép dolog van benne. Csak olvassa figyelmesen, olvassa ne csak a szemével, hanem egy kicsit a — szívével is.

Ime itt a levél.

Édes kis Margitkám! Öreg ember vagyok. A szemeim gyöngék, a kezem is reszket, ahogy ezeket a sorokat írom. De a szívem úgy megfiatalodik, hogy neked írhatok, kit annyira szeretek. Az én kedves, kis fekete szemű unokámnak írom tán az utolsó levelet az én öreg napjaimban.

Mert hát érzem, hogy már nem sokáig járom ezt a földet. Tán már holnap szemfedő borul a te fehérhaju nagyapád hideg tetemére.

És ezért határozottan el magam arra, hogy utoljára az én kis unokámat keresem föl néhány sorral.

Ugy is, ha meghalok, nem hagyhatok rád semmit. Mert hát szegény ember a te nagyapád, édes kis unokám. Hát ezt a levelet tesztálom én rád.

Azt hiszem, ha elolvasod, tanulhatsz belőle valamit. Az életet tanulhatod megismerni.

És hidd el, édes kis Margitom, hogy ez nagyon sokat tesz. — Én öreg ember vagyok már. Nekem csak multam van. Ebből a hosszú, küzdelmes multból meritek én most neked. Egy pár jó tanács tán nem lesz fölösleges a te szerető nagyapádtól. Vigyázz csak ide, édes lányom. Olvasd figyelemmel e kuszált sorokat,

Ennyit megvárhatunk, sőt most már elodázhatatlan dolognak is tartunk. tartozik ezzel, kerüljön bármilyen áldozatba, a hatóság a város közönsége érdekeinek, a város békéjének és annak a rendnek, mely hogy meg ne zavartassék, mindnyájunknak, kik e város munkás polgárságát alkotjuk, közös érdeke, amit első sorban is kielégíteni kötelessége egy hivatása magaslatán álló előljáróságnak. Polgármester ur, talán lehetne elmélkedni keveset erről is. Kérjük tehát nagyon, azonban lehetőleg gyorsan.

H i r e k.

Pécs, 1897. július 3.

Ki volt nagyobb?

— Tóth Kálmán után. —

Nem tudom én melyik volt szebb,
Melyik dicsőbb, melyik nagyobb,
Az-e, aki egy jó szóért
Hatvan ezer pengőt kapott.

Az-e, aki hetvenféle
Tantiémet zsebrevágott,
És pumpolta mindhalálig
Ezt a dicső szép országot.

Az e, aki állampénzen
Madonnát vett Uppmant sziva,
S karriérjét elvágta, hajh!
Paralízis progressziva.

Nem tudom én, melyikük szebb,
Talán amaz ifju Pista,
Aki otthon a megyében
A legelső virilista;

Hanem azért amennyi bank,
Valamennyit dirigálja:
Tíz emberért prezenckmarkol
Kilencágu koronája.

Vagy az, aki Isten után
A legnagyobb csodát tette,
Hires hidját, a vashidját
Tisztán fábul építette.

a te nagyapád testamentumát. — Olvasd el sokszor. Mert tán először nem is érted meg. Most tán még nagyon is fiatal vagy arra, hogy megértsd. Nem is mostanra írom én ezt, hanem a jövőre. Te a jövőé vagy. Még nem éltél, csak ezután fogsz élni.

Hát azért írom ezeket a sorokat, hogy tudd meg, mi az — élni?! Olvasd csak és figyelj! Nagyapád szól hozzád.

Virágos rét terül el előttem. Hímes, tarka virágok nyílnak. Harmat ragyog minden kis virágon. Illat uszik a levegőben, bódító, kéjes virágillat.

Madárdal hangzik a levegőben. Mindenütt csak élet, öröm, boldogság. Mindenütt fény, napsugár, virágillat, madárdal.

Tarka pillangók kergetőznek virágról, virágra. A puha, selymes fűben aranyos szárnyu bogárkák fénylenek.

Ugy-e szép ez, édes kis Margitom. Ugy-e öröm lenne itt élni?

De nézzünk távolabb.

Amott a tarka virágu rét végén egy magas hegy emelkedik. Ott vége a réznek, ott vége a puha pázsitnak.

A hegy meredek, magas. Csak egy ut vezet föl rája. Ez az ut is meredek, hepehupás. Kanyarodik jobbra-balra. Szédítő mélységek mellett vezet el.

Nagyon fáradságos ez az ut. De azért nem minden öröm nélküli. Ennek is megvan a maga boldogsága, kedves sége.

Vagy az, aki annyi nevet
Pingált váltók középebe,
És hogy rabkosztra ne jusson,
Ugy ugrott le a mélységbe.

Vagy az, aki egykor Nyitrát
Oly remekül szavaztatta:
Sárban, fagyban száz szegény tót
Lázár-ovics lett miatta.

Avagy az-e, ki nagy észszel
Az operát intendálta,
S ha a lányka panaszkodott
Il laut passer-ját citalta.

Vagy az volt-e a legdicsőbb,
Hősebb nagyobb mindannyinál,
Az a pincérfiuból lett
Pincérverő konyhakirály.

Vagy az, aki elveinél
Labaiban jobban bizván,
Köpenyt fordít s kapaszkodik
Főispánság aranyhidján.

Vagy az, aki . . . Sokan vannak!
Nem tudom én ki a nagyobb,
Csak áldom az istenemet,
Hogy én ilyen nagy nem vagyok.

X.

Napirend 1897. augusztus 4-én.

Naptár: szerda, aug. 4. — Róm. kath.: Démonkos. — Prot.: Démonkos. — Görög-kel: (jul. 23) Fókasz. — Zsidó Ab. 6. — Nap kél 4 óra 26 percek; nyugszik 7 óra 12 percek. Hold kél 11 óra 23 percek d. e.; nyugszik este 9 óra 16 percek.

Időjárás: hőmérséklet 21 Celsius fok meleg; légnyomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett, helyenkint esapadék és enyhe idő várható.

Autcnomiai képviselőválasztás eredményének kihirdetése délután 3 órakor.

— (A segesvári Petőfi szobor)

leleplezési ünnepélyén résztvett pécsvárosi küldöttség e hó 3-án tért haza hosszú utjából. A pécsi küldöttség, tekintve hogy ily messze vidékről — az egy Pozsonyt kivéve — nem igen voltak városok képviselve, Segesváron a legszívélyesebb fogadtatásban részesült s küldöttségünket a segesvári polgármester magá-

Itt-ott egy vadrózsabokor virágzik. Amott egy szép piros virág nyílik. Zöld bokrokban mély madárdal is hangzik. Es mennél föl-lebb érünk, annál szebb az, a mit látunk.

A szép rét a maga ezerszinű virágival, hímes pillangoival egész pompájában tárul fel előttünk. Gyönyörű ezt látni, ha fölérünk a hegyre.

Az is igaz, hogy fáj a szívünk, hogy ott kellett hagyni azt a tündérkertet. De hát itt fenn a hegyen fenségesebb az élet. Itt az ember nagyobbak érzi magát. Meg aztán jól esik a tudat, hogy ime megmáztam ezt a hegyet. Nem ijedtem meg a fáradságos uttól, nem merültem ki a hosszú gyalogolásban. Nem csüggedtem el, ha megtépett a tövis, ha megvéreztem a lábam.

Ez is boldogság ám édes Margitom.

És ha fölérünk a hegyre, akkor a szabad természet egész valóságában áll előttünk. Mehetünk mindenfelé. Mindenfelé van már ut a hegyen.

Csak aztán itt már nagyon vigyázni kell, hogy melyik utra térjünk. Nem mindegyik egyforma. Egyik egyenes, virágok nyílnak jobbról-balról. A másik fáradságosabb, küzdelmesebb.

Boldog ember az, aki eltalálja a legjobb utat, a legszebbet. A ki akad egy jó vezetőre, ki ismeri azt, kinek karján biztosan haladhat az ember, mert tudja, hogy nem téved el.

nál szállásoltatta el, hol minden tekintetben kitüntető vendégszeretben részesültek. Pécs város koszoruja közvetlenül a szobor alatt a magyar tudományos akadémia koszoruja mellé helyzetett el. Dismagyarban járt polgármesterünket nemcsak az ünnepélyt rendezett bizottság vezéremberei, hanem a jó székegy köznép emberei közül is igen sokan szívélyesen üdvözölték s az őszinte hazafiúi öröm hangján elismerésüket fejezték ki előtte, hogy a messze Dunántulról egy előkelő magyar városnak hazafias, kegyeleti adóját rötta le a nagy költő sirjánál és szobránál. A saját költségükön utazott küldöttség tagjai — Bezere Sándor és dr. Záray Károly — Majorossy polgármester kezdeményezésére ezen utazást arra is felhasználták, hogy néhány utbaeső nagyobb városban is a városi közigazgatási körbe vágó tanulmányokat tegyenek. E célból megfordultak Brassóban, Aradon és Szegeden. A polgármester különösen a most nálunk a város gazdasági programjával kapcsolatosan napirendre került intézmények iránt érdeklődött s így nevezetesen a városnak vízzel való ellátására, a csatornázásra, a közbiztonságra, a közvilágításra, a közeledésre és helypénz szedésre vonatkozólag sok és becses adatokat gyűjtött, melyek alapján — mint halljuk — a fentemlített ügyekben eddig megállapított tervek gyakorlati megvalósítását lényegesen elősegítő újabb javaslatokat fog annak idején tenni.

— **(Halálozás.)** Pickler Pál, életének 68-ik évében, ma reggelre meghalt. Temetése holnap (szerdán) délután 5 órakor lesz a pálya-utca 28. szám alatti házból a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő szentmisét f. hó 6-án reggel fél 8 órakor tartják lelkiüdvéért az Ágostontéri plébánia templomban.

— **(Mindennapi térzene.)** Egész teljességében — kivéve a Boszniában állomásozó zászlóalj — itthon időző háziezredünk zenekara naponként 6 órától fél 8 óráig térzenét ad a sétateren egész folyó hó 15-ig bezárólag. Folyó hó 16-án az ezred Sásdra megy gyakorlatra.

Ketten bolyongnak aztán szebbnél-szebb helyeken. Egymásra vigyáznak, féltik egymást minden bajtól. Örülnek mindennek s a nagy boldogságban lassan-lassan elfelejtik a szép, virágos rétet, el a himes pillangókat. Csak bolyongnak, bolyognak, míg végre azt veszik észre, hogy leértek a hegyről. Meglepetve állnak meg aztán s egymáshoz simulva nézik a magas hegyet. És örülnek együtt, hogy lenn vannak, hogy ily szépen értek le minden nagyobb baj, veszedelem nélkül.

És csak nagysokára néznek körül, hogy hát hol vannak.

Ujra sikságon látják magukat. Csakhogy nem virág nyílik már a mezőn, nem kergetőznek a pillangók.

Itt más világ van. Itt az ősz érlelte gyümölcs kínálja magát.

És a két fáradt ember boldogan sőhajt föl:

— Mégis csak érdemesebb volt megtenni a hosszú utat. Hisz itt oly nyugodalmas, csöndes béke honol.

Es aztán lassan-lassan teljesen elfeledik azt a szép rétet, a hegy másik oldalán, a pusztá, selymes pázsitjával, a szép harmatos virágaival együtt.

Csak néha-néha gondolnak rá. És ilyenkor úgy örülnek, olyan boldogok. Mert hát mégis jól esik nekik néha visszagondolni arra a tündérszép hegyre is, hol oly szép volt minden, hol csak boldogság lakozik.

— **(Nyári táncmulatságot)** rendezett a pécsváradi Csokoládé-sörözőkertben Mike József, a pécsváradi népzenekear vezetője, a múlt vasárnap. Az igen sikerült mulatságon ott voltak — mint levelezőnk írja — Dvorszky Béláné, Náray Pálné, Hirsch Lajosné; Hirsch nővérek, Dvorszky Paula, Náray Márta, Dekleva Karolin (Pécs), Hoyck nővérek, Marx Emma, Lakits Emma, Piribauer Anna stb. A kedvező idő mellett a kedélyes mulatság egész a késő éjjeli órákig tartott.

— **(Katonai felülvizsgálat.)** Ma délelőtt tartották meg a vármegyeházán a havonkint szokásos katonai felülvizsgálatot. A bizottság Sey László kir. tanácsos elnöke alatt Zurna vezérőrnagy, Panos ezredes, Zankl alezredes, Keltz százados, Turcsányi törzsorvos, Thoman ezredorvos és Mendl, megyei főorvosból állott. Felülvizsgálatra kerültek 16-án és pedig 10 hadköteles és 6 családapa. A hadkötelesekből bevált 1, a családapák közül munkaképtelennek találtak 4-et, akiknek fiait ideiglenesen fölmentik a katonai szolgálat alól.

— **(Életunt leány.)** Kakas Anna, lovászhetényi cseléd — mint pécsváradi levelezőnk írja — életuntságból felakasztotta magát. Más oka nem volt az öngyilkosságra, mert szolgálati helyén is jó sora volt, meg nem is ismerték olyan leánynak, a ki talán nagyon rajongott volna az élet gyönyöreire s azok keresése közben botlott volna s a csalódás, vagy még inkább a szégyen vitte volna az öngyilkosság elkövetésére. Nála egyik ok sem forgott fenn; egyszerűen megunhatta az életet, annak örökös küzdelmeit s mégis nagy nyomoruságát és ezért dobta el magát az életet. Nem is volt már fiatal; elvirágozott felette harminc tavasz s talán az is hozzájárult ahhoz, hogy nem remélt többé semmi jót az élettől, melynek nyomoruságát a bizonytalan jövőért nem bírta tovább viselni. És elhatározta, hogy megvált az élettől. Felment a háznak padlására és ott felakasztotta magát az esteli órákban s nem is keresték, csak másnap; akkor

Ugy-e édes kis Margitom, nem tudod, hogy a te fehérhaju nagyapád méirt írta ezeket?!

Majd megmondom én ezt is. Csak olvasd tovább. Édes kis virágszálam, amit én itt leirtam, az nem más, mint jelened és jövőd. A jövőd úgy, a mint én szeretném látni, a jelened úgy, amint tényleg van.

Most még gyermek vagy. Ott bolyongsz a tündéres rét virágfede puha pázsitján, téped a virágot, kergeted a himes pillangókat. Boldog vagy.

Csak szedd a virágot, csak kergesd a pillangókat. Ez a te sorsod most, a boldog, gondtalan gyermekkor. Itt minden szép. A gyermek örül mindennek.

Örülj te is, édes virágszálam, ennek a boldog gyermekségednek. Ápold illatos virágaidat, azokat a rózsás, lángos ábrándokat. Szeresd a himes pillangókat, azokat a sejtelmes, titkos, bohó vágyakat. Fialtal vagy, ezek kellene neked. Ezek illenek hozzád.

De ha majd oda érsz ahhoz a magas hegyhez, tudd meg, hogy ott kezdődik a jövő, — az élet.

Édes kis virágom! Ne ijedj meg attól a hegytől. Csak menj bátran. Haladj csak te azon a meredek, fáradságos uton.

Csak egyre kérlek. A te fehérhaju, öreg nagyapád csak azt kéri tőled, hogy félre ne lépj.

Vigyázz, hogy az uton maradj. Ne

sem a padláson. Egy cselédtársa egész véletlenül ment a padlásra valami dolga után és ott találta az eltűnt leányt egy kötélén függve, élettelen, hideg merev testtel. Az öngyilkos hulláját a hivatalos vizsgálat megejtése után tegnapelőtt temették el.

— **(Díjnok kerestetik.)** Baranyamegye kir. tanfelügyelőségénél egy jó és gyors folyóírással bíró egyén, mint díjnok, azonnal alkalmazást talál.

— **(Magyarok szervezkedése Horvátországban.)** Eszékről írják nekünk: Az eszéki magyarok »Eszéki magyar egyesület« címen egyesületet alakítottak, melynek hivatása, hogy a magyar kulturát terjessze a horvátok között. Hasonló egyesület létesítésén fáradoznak a zimonyi magyarok is.

— **(Villámcsapások.)** Eszékről írja levelezőnk: A minap történt nagy viharoknak Eszék környékén is áldozatai vannak. A gyakovári kerület Horjane községében a vihar előtt, mint rendesen szokásos, ez alkalommal is meghuzták a vészharangot. Az egyik harangba a villám beütött és a négy éves fiúcskát, a ki a kötelet húzta, agyonütötte. A szomszédos Pinitovcse község határában dolgozó Gyánics Blásót, hét kiskoru gyermek apját is agyonsujtotta a villám. A mellette dolgozó munkások is kisebb-nagyobb sérülést szenvedtek.

— **(Névmagyarosítás.)** Fischer Germina, kaposvári lakosnő, vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel Halászra magyarosította.

— **(Gyujtogatás.)** Miszla községben a Takács Mihálné háza végében összehordott kukoricacsutka ismeretlen módon kigyuladt. Az ekként keletkezett tüztől a lakóház is lángba borult és leégett; vele pusztult az istálló is, melyben 6 malac és 3 tyúk lelte siralmas végét. Tíz perccel a tűz keletkezése után kigyuladt Bacsó Andrásnak az égő házzal szemben levő lakháza s szintén porrá égett. Minthogy a ház mintegy 50 frt értékű lehetett s ennek dacára 250 frtra volt bizto-

ijedj meg a tátongó mélységtől. Haladj el mellette.

Itt-ott virág is nyílik. Ha könnyen eléréd, tépd le. Tüzd kebledre. De vigyázz, hogy egy hívogató, színes virág miatt meg ne botoljál. Mert hát nagyon veszedelmes ut az.

Legyen vezéred az igazi szeretet, a tiszta becsület. Ezek megtartanak az igazi uton, ezek nem engednek eltévedni.

Ha ezek lesznek vezetőid, biztosan felérsz a hegytetőre. Ott tán már sokan lesznek. Tán sokan ajánlkoznak kísérel, kaulaulzul.

Nagyon vigyázz édes virágszálam, hogy kire bízod sorsod.

Mert tudd meg édes kis virágom, hogy az a kísérel ott a hegytetőn, ki téged tovább vezet, — a férfi.

Jól nézd hát meg, kivel vándorolsz tovább. Itt már csak hallgasd meg, mit mond szived. Kérj tőle tanácsot, de azért egy kis beleszólást engedj eszednek is.

Ne csak a külsőt nézd. A lélekre is adj valamit. Inkább kissé tovább időzzél ott a hegytetőn, hogy jobban megismerd azt, kit kísérelnek kiszemeltél.

És ha már választottál, akkor szeresd azt igazán. Légy hozzá bizalommal és engedd, hogy az vezessen. Az aztán majd tudni fogja, hogy melyik uton haladjatok tovább.

sitva, az a gyanu merült föl, hogy valaki úgy gyújtotta meg. — És pedig előbb az átelleni házban támasztott tüzet, s az így keletkezett zavarban a figyelmet magáról eltereltnek véltén, utóbb felgyújtotta a saját házát. — A gyanu tényleg alaposnak bizonyult, mert a nyomozás kiderítette, hogy mindkét ház gyújtogatás folytán lőn a lángok martaléka.

— **(Hirtelen halál)** Dlabál János, nagy-doroghi kőmivestermester, a Sár-Szent-Lőrinc és Nagy-Dorogh közt levő utvonalon haladva hirtelen rosszul lett és meghalt. Holttestét Tanca Mihály nagy-doroghi lakos találta meg, a ki Sár-Szt-Lőrincről Nagy-Doroghra igyekezett. A vizsgálat kiderítette, hogy gyilkosság nem forog fenn.

— **(Véres verekedés.)** Nem a legjobb viszonyban élnek a kakasdi és a belaci legények egymással. Valahányszor összekerülnek vasárnaponként, rendesen hajba kapnak. Így történt legutóbb is, midőn a belaci legények adták vissza a kölcsönt a kakasdiaknak. — Az eset úgy történt, hogy Fatzer János, Schneider Mihály, Szám Gáspár, Neumann Ádám, Holcer János, Lampert Gáspár, Rikert Sebestyén és Weisz Ádám kakasdi legények esteli 9 órakor átmentek Belacra, ahol azonban pórul jártak: mert az utcán Giesz Ádám, Copf Mihály, Herbszt Konrád, Ribling György és Keller Máttyás belaci legények vasvillával reájuk támadtak s valóságos vérengzést vittek köztük véghez. Legsúlyosabb sérülést szenvedett Fatzer János, akit úgy szedtek fel véréből. A többiek pedig kisebb-nagyobb mértékben sebesültek meg.

— **(Letört bimbó.)** *Hekinger* Lajoska, *Hekinger* István és neje szül. *Garzó* Ida két hónapos kis fiacskája, ma éjjel meghalt. A kis halott temetése holnap (szerdán) délután 5 órakor lesz az Anna-utca 29. számú házból a budai külvárosi temetőbe.

— **(Eltévedt gyerek.)** *Mesz* János, Miklós-utca 16. szám alatti lakos tegnap este lelepszakadva jelentette a rendőrségnél, hogy harmadfél éves kis fia a háztól elkóborolt és

És így ketten haladva, majd csak elértek oda a hegy tövébe.

A fehérhaju nagyapád most már csak azért imádkozik, hogy az ő kis unokája, szerencsésen, boldogan tegye meg ezt az utat. Szerencsével érjen le a völgybe, hol aztán nyugalom, békesség, boldogság honol.

Vége a levelemnek édes Margitom. Nem tudom, megérted-e. Olvasd el sokszor, nagyon sokszor. És kérlek szépen, vedd figyelembe e sorokat.

Ne feledd el soha, a mit a te jó öreg apád élete alkonyán neked írt, mert minden szava igaz.

Isten veled édes Margitkám a viszontlátásig. Majd ott a hegyentel találkozunk.

A te szerető nagyapád.

Ez az a levél kedves Margitkám, a mit én magának le akartam írni.

Én is azt mondom, nem tudom megérti-e? De azért olvassa el és figyeljen minden sorára. Tán többet ér ez magának, mintha én valami bolondos történetet mondtam volna el. Jobban tetszett ez nekem s azt hiszem magának is, ha most nem, hát később.

Végezetül én is azt kívánom magának, mit az a jó nagyapa unokájának, hogy szerencsével tegye meg azt az utat és szerencsével érjen le oda abba a völgybe, a hol boldogság, édes, igaz boldogság honol.

Engem meg tartson meg jó emlékében.

Göndör Sándor.

nem tudják, merre van. A vásáros időben nagyon lehetett félteni a kis fiut valami bal-esettől, vagy akár attól is, hogy valaki pártját fogja és soha többé nem látják a szülei, — épen ezért a rendőrség elrendelte a keresését. Késő este meg is találták az eltévedt fiut, a mint a Ferenciek-utcáján bandukolt végig és átadták megrémült szüleinek, a kik ezentul majd bizonyára jobban fognak vigyázni gyermekükre.

— **(A gonosztevő társa.)** A szombat esté elfogott *Kedves* György még mindig a rendőrség börtönében van, hol megvasalva tartják és folytatják kihallgatását, hogy gonosztetteiről számot adjon. Tegnap este különben a társára is ráakadtak, a kit szintén letartóztattak, a ki azonban mindent tagad. Egyelőre most *Kedves* Györgyöt igyekeznek kitudni a cinkostársára vonatkozó adatokat, hogy így annak tagadása megdönthető legyen a bizonyítékok sulya alatt.

— **(Megtámadott erdőőr.)** *Szojka* Antal, vérméni közalapítványi kir. erdőőrt, 3 szerb legény, amiért megtiltotta nekik az erdőben a kóborlást, lesből egy husánggal föbe ütötte, úgy, hogy rögtön elborította a vér; de esés közben volt még annyi lélekjelene, hogy fegyverét elsüthette s az egyik legényt súlyosan megsebesítette, aki most élet-halál közt lebeg.

— **(Szerelmes legény.)** *Csondás* Lajos, dunaföldvári késes legény rutul visszavált *Bokán* Borbála szerelmével, akinek nemcsak édes csókjára, meleg ölelésére, hanem pénzére és ékszereire is vágyódott. A leányzóhoz ugyanis sokáig járogatott *Csondás* Lajos s be is hizelegte magát annyira, hogy hűséget esküdtek egymásnak. A bizalmas együttlét a legény aztán arra használta fel, hogy egy kedvező alkalommal szeretője két karkötőjét és kis pénzét ellopta. *Bokán* Borbála feljelentésére a csendőrség vallatóra fogta a szerelmeskedő késes legényt, aki tettét bevallotta és előadta, hogy az ékszereket egy árokban rejtette el, a pénzről azonban mitsem akar tudni.

— **(Magyarország népesedése.)** A népesedési mérleg hazánkban úgy június havában, mint általában az év első felében jóval kedvezőbb, mint a múlt évben. Magyarországon és Fiumében júniusban élve született 49.801 gyermek. halva 1120. Hét évnél fiatalabb korban 16.375-en, hét évnél idősebb korban pedig 15.006-an haltak meg. Az összes halálesetek száma tehát 31.441, a népesség szaporodása e szerint 18.360 lélek. Az év első felében nyolcezerrel több születés és nyolcezerrel kevesebb haláleset volt, mint tavaly. A népesség január 1-től június végeig 98.821 lélekkel szaporodott. — A születések aránya legmagasabb a tiszáninneni részben volt, legalacsonyabb, mint rendesen, a Dunántul. A *legsziporátlanabb megye Baranya*, a *legsziporább Ugocsa és Bereg*.

— **(Sztrájkoló aratók.)** A pécsvári járásban levő Trefort-pusztán — mint levelezőnk írja — *Rosenbaum* Antal, uradalmi bérlő negyven aratója abbahagyta a munkát. Az aratóst ugyan elvégezték, de már a szerződésükben szintén kikötött 40—50 hold herének a levágását megtagadták és sztrájkolni kezdtek. A sztrájk két napig tartott, de a

hatóság erélyes fellépésére a sztrájkoló aratók tegnap ismét munkába álltak.

— **(Betörő ferj.)** Olaszi községben *Holk* Gáspár ottani lakosnak pajtáját a napokban feltörték s onnan tiz rakás rozst el-emeltek. Az ellopott rozsz *Rumszauer* Anna olaszi lakosnő volt, akitől férje elválva élt s magát az elvált férjet gyanusítják a betörés elkövetésével. Hogy ez a gyanu mennyiben igaz, ezt majd a vizsgálat fogja kideríteni.

Ezüst és chinaezüst étszerek, gyűrűk, órák, monogrammok megvásárlását, mindennemű vésnői munkát, bélyegzők, pecsétnyomók és kautsuk-bélyegzők kiállítását meglepő szépen és jutányosan megszámitva végzi *Schönwald* Imre vésnök és ékszerész Pécssett, Király-utca Hattyu-épület.

Törvénytörés.

§ **Gyilkosság kaszával.** Lapunkban annak idején részletesen meg volt írva, hogy *Lukács* János, átai lakos, miként ölte meg folyó évi június 10-én *Horváth* Pál, átai lakos volt községi bírót. *Lukács* még bírói működése korából haragudott *Horváth*ra, kinek aztán holmi mesgyekérdés miatt halálos ellenséggé lett. A jelzett napon a már megszokott perpatvar ismétlődött köztük, mikor is *Horváth* egy szénagyújtó ruddal ment *Lukács*nak és ez ekkora kaszával, melylyel éppen fűvet kaszált, olyan sebet ejtett ellenfelén, melybe az alig egy órai kínlás után behalt. A gyilkos ügyében a pécsi kir. törvénytörés büntető osztálya a szabadságáról visszatért *Varga* Nagy István táblai bíró elnöklete alatt tegnap tartotta meg a végtárgyalást. A vádlottat ifj. *Némethy* József ügyvéd védte s a végtárgyalás adataihoz képest a bíróság erős felindulásban elkövetett emberölésért öt évi fegyházra ítélte. Az ítélet ellen az elítélt, úgy védője felebbztek; de felebbzett sulyosításért és a minősítés tekintetében *Rákosi* Imre dr. kir. alügyész, a vádhatóság képviselője is.

Közgazdaság.

□ **Utmutatás** a sertésvészben megbetegedett sertések husának megvizsgálására. Ily című tüzetkében adta ki a földmívelési m. kir. miniszter mindama tudnivalókat, melyek a sertésvész husával való bánásmódot illetik. Az utmutatás bevezetésében utal arra, hogy a sertésvész oly pusztító járvány, milyenre még a — legöregebb emberek sem emlékeznek s a sertésvész keletkezése és terjedése okául a sertésvész-gombát (baktériumot) jelezvén, célja annak kimutatása, hogy miként kell a sertésvész sertések leölésénél, a leölt sertés husának kezelésénél, a hus és szalonna esetleges élvezésénél, a husvizsgálatnál, az élő sertés megvizsgálásánál, a romlott és ártalmas hus és szalonna felismerésénél, a sertés tüdeje, belei és veséje, megvizsgálásánál eljárni, hogy a sertésvész megállapítható és tovább ne hurcolható legyen. Főkép az lévén gazdáinkra nézve a fontos, hogy a sertésvész sertés ne fertőzze meg a többit is, a beteg sertés *leszurásánál* a legnagyobb vigyázatot arra kell fordítani, hogy a leölt sertés vérével és hulladékaival a ragályozó anyag ne terjesztessék.

A leölésre szánt disznót a *falkából ki kell szedni és olyan helyen leszurni, a hová sem disznó, sem egyéb állat nem férhet.* Különösen kerülni kell az olyan helyeket, a melyeken trágya, szalma, szemét, forgács vagy egyéb hulladék van. Lehetőleg tiszta és kemény helyet kell választani, a melyet könnyen és jól lehet azután tisztítani. De ha az a hely mégis szemetes lett volna, legjobb lesz a szemetet összegyűjteni egy teknőben vagy dézsában, miből semmi sem hull ki, alkalmas helyre vinni és ott elégetni vagy mély gödörbe elátni. Nagyobb biztonság okáért a kifolyó vért, ugyszintén az állat felbontásakor eleső részeket (a ganéjt, hulladékokat) külön edényekbe kell felfogni és gondosan eltávolítani, nehogy az egészséges jószág magát azzal befertőztesse.

Miután pedig a legnagyobb vigyázat mellett is megtörténik, hogy a szuróhelyet akár a vér, akár a ganéj beszennyezte: a sertés testrészeinek eltávolítása után a szuróhelyet gondosan meg kell tisztogatni.

Ha az ölést olyan helyen teljesítettük, a mely nincsen téglával vagy padlóval burkolva: akkor ott a földet két-három ujjnyi vastagságban lekaparjuk, a lekapart földet félannyi oltatlan mésszel jól összekeverjük és a trágyagödörbe elássuk, annak idején a trágyával a szántóföldre kiszállítjuk és gondosan alászántjuk. Ellenben, ha a leszuró hely kövel vagy padlóval van burkolva, akkor a burkolatot forró luggal erősen lesuruljuk és surolás után jól kiszáradni hagyjuk.

A leszurt sertés megtisztítása, husának kezelése körül is nagy *ovatosság* ajánlandó,

hogy a sertésvész már ezáltal is tovább ne terjesztessék.

Tapasztalásból mondjuk, hogy a *sertésvész úgy terjed el egy-két udvarból az egész községre, a községből meg a szomszédos falvakra, hogy a beteg disznó husát a szomszédok, meg az atyafiak megvették, ki-ki a falujába hazavitte, odahaza az asszony megmosta és a mosóvizet, már a mint az szokás, a moslékba öntötte, azután a saját disznájával megittatta.*

Hát bizony ezt nem szabad tenni. Főbb már említettük, hogy a sertésvészes disznó vérében millió meg millió számra van meg a betegség csirája, vagyis az a ragályozó anyag, a miről az előbb beszéltünk. Már most, ha a hust megmossuk, ebből a csirából sok kerül a vízbe. Világos, hogy az ilyen fertőzött vizet az egészséges disznó megiszsa, a sertésvésznek csiráját is magába veszi, attól nemcsak maga betegszik meg és pusztulhat el, de a betegséget más disznókra is tovább terjesztheti.

Különösen figyelmeztetjük az olvasót arra, hogy itt nem csak olyan disznóról beszélünk, a melyet a gazda maga szúr le, hanem olyanról is, a melynek husát a mészárszékekben vagy a hentesboltban árulják. A székben árult hus sem származik mindig egészséges állattól; ha nem vagyunk elővigyázatosak, bizony abból is átragadhat a baj más disznóra.

Az elővigyázat sok bajtól óvja meg a szegény embert. Legyünk tehát óvatosak, elővigyázók! Azt a vizet, a melyben a disznó-

hust öblögettük: soha ne öntsük a moslékba és ne itassuk meg a disznóval; előnteni is csak akkor szabad, ha előbb *jó sok oltott meszet keverünk abba. Az oltatlan mész még jobb, abból kevesebb is kell.*

A sertésvész betegségben elhullott disznó husának élvezése *feltétlenül káros* az emberre és állatra egyképen, ennek sem husát, sem szalonnáját nem szabad megenni. A betegségen átment sertés husát is *alaposan meg kell vizsgálni* s a tüdő, a belek és vesék elváltozásai mutatják meg, hogy a betegség úgy elterjedt-e a husban, hogy az ártalmas az élvezetre.

Az emberi egészségre ártalmasnak és romlottnak kell tekinteni az olyan hust, a mely sok vért tartalmaz, úgy hogy összenyomásakor bőven csepeg belőle a vér; a melynek a színe nem világos barnavörös, hanem sötétbe megy át; a melyen a rostok (a husnak a szálai) között vörös csíkok és véres erek látszanak; a mely nagyon nedves vagy pedig többé-kevésbé kocsonyához hasonló.

Az a hus, a mely a megromlásnak ezen jeleit mutatja, még erős átfőzés vagy megsütés után is veszedelmesen megbetegítheti az embert. Az ilyet tehát emberi élvezetre felhasználni semmi szín alatt sem szabad.

Mindenki tudja, hogy az egészséges disznó szalonnája szép fehér, egészen tiszta. Ha a beteg disznó után nyert szalonna az egészséges szalonnához hasonlít, vagyis, ha abban vörös erezetek, véres pontok és csíkok nem láthatók: az ember egészségére még

gában foglal: megutáltatja vele az emberiség felét, az egész nönemet és képtelenné teszi nemesebb célok utáni törekvésre, kietlenné teszi neki az otthont, fájdalommal néz gyermekeire, a kiknek nem tud úgy élni a hogy szeretne.

Sokan nem vonzalomból, hanem divatból mennek férjhez, az oltárnál kimondott igent nem a szerelem, hanem az érdek sugalta, lett légyen az érdek akár anyagi, akár rangvágy, az hogy a leány szabad akart lenni, vagy minden áron férjre akart szert tenni. Szemfényvesztés az ilyen házasság és egymást csalja férj, feleség. Azt hazudják, hogy szeretik egymást, de feledik, hogy ez nem azt jelenti, miszerint a férj szeret egyet, a nő mást.

Kétségbeejtő az ily férj helyzete, mikor a határtalan gyengédséggel és hűségteljes odaadásért hűtlenséggel jutalmaztatik, — szánandó a feleség, ki a szerelmes férj helyett egy durva vadállatot tanul megismerni.

Itt aztán szembeötlő a különbség az ideális és mai nap divatos házasság között.

Az ideális házasságkötés előtt összejön a két apa:

— Barátom neked leányod van — mondja az egyik.

— Igen — felel a másik.

— Nekem pedig fiam.

— Tudom.

— Add leányodat fiamnak.

— Szeretik egymást?

— Igen.

— Ugy áldásom reája.

A mai nap a házasságokat a bureauban fehér papíron történendő calculálás közben hozza létre. A két apa most ilykép beszél:

a menybeli hatással volt a fenkölt lélekre az a nő nem kedves, nem szerető, hanem feleség volt. A kedves egyegy költeményre hevitette lelkét; míg az a nő, a kihez hosszú évek tisztelete fűzte, tartós munkásságra, messzeható tervek kivételére buzdította, nemes becsvágyat keltett benne és mindazon érzéseket, melyek multhatatlanul szükségesek igazi nagy tettek kivételéhez.

De nem is szükség a költők és művészek föld fölötti világában kutatnunk, a mindennapi élet is uton utfélen szolgáltatja reá a példákat. Nem pusztá szó az, hogy a férj arcáról le lehet olvasni a feleség lelkét, mert más színe van a világnak, mikor a nap süt és mikor a felhők borítják az eget; a férfi világa pedig a családi hajlék. Künn a nagy világban küzd és fárad, de erőt és jó kedvet hazulról hoz magával és olyan vidám az arca, midőn odahaza vidámságot szi magába!

Szereti az embereket, keresi a társaságot; a rosszszat kerüli, mert azt alaposan megutáltatta a felesége, az a megtestesült jóság, vidámság és kedvesség, hogyan is tudna szeme közé nézni neki annak, ki csupa jóság — bűnös arccal.

A feleség rendeltetése a házaselet körében fékezni a férjben az indulatosságot az ő szelidségének varázshatalmával, támogatni a lelkét a jóra való törekvésben szeretetének lelkesítő fényével és visszatéríteni a megtévedőt az igazi nőiesség önmegtagadó erélyével az erény és becsület útjára; — dicső és magasztos hivatás, legalább is egyenértékű amaz örömeikkel, melyeket a férfinak az ő nagyobb ereje az étellel való küzdelemben nyujthat.

Ily módon a feleség kifejtven a nemes istenadományokat, a családi hajlék az elégtelenség és vidámság szen-

nem káros, de csakis abban az esetben, ha zsirnak kiolvasztva használják.

Ellenben, ha a beteg disznó után nyert szalonnában vörös véres erek, véres pontok és csikok, kivált pedig ha nagyobb sötét vérfoltok láthatók: a szalonna, illetve a hár az ember egészségére káros, emberi fogyasztásra tehát sem nyersen, sem megfűstölve nem alkalmas, de sőt zsirnak kiolvasztva sem szabad az étkezésre felhasználni, hanem ilyen esetben a szalonna és hár kiolvasztva, csupán szappantözésre használható.

Ezek főbb elvei az utmutatásnak, melyeket persze első sorban az állatorvosoknak és vágóhídi biztosoknak kell ellenőrizniök.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése augusztus 3-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Thorockay Miklós gróf előadó elfogadásra ajánlja a győr—sopron—ebenfurti vasuti kölcsönt.

Ivánka Oszkár konstatálni kívánja szavazás előtt a Ház határozatképtelenségét.

Becsöngetik tehát a folyosókon, étteremben időző mamelukokat, megszámlálják, és Szilágyi Dezső elnökkel együtt éppen százegy képviselő volt a teremben. (Derűtség.)

Kubinyi Árpád üdvözölte ezután a következő, az árvavölgyi vicinálisról szóló javaslatot.

Ezt is megszavazták.

Ezután a jelentéseket a szolnok—félegyházai, nagybecskerek—zsombolyai, gattája—lugos—marosillyei vicinálisok engedélyezéséről tudomásul veszik!

Pulzsky Ágost előadó elfogadásra ajánlja a máramaros sziget—körösmezei határszéli vasut kiépítéséről szóló javaslatot.

Ivánka Oszkár megrójjá azt az eljárást, mely a vállalkozóknak indokolatlanul százezreket megszavaz. Szólok nem szavazza meg, mert nem akarja, hogy a magyar parlamentre is a Panama gyanuja háruljon.

Major Ferenc és Madarász József hasonlóan szólalnak föl s elvetik a javaslatot.

Dániel Ernő b. miniszter védelmébe veszi a javaslatot, a vállalkozókat, mire a többség elfogadja.

Tudomásul vették ezután a tulkiadásokról és a hitelátruházásokról szóló zárszámadásokat; s nyolc mentelmi ügyet elintézték.

Pulzsky Ágost előadja a törvényjavaslatot némely pénzügyi kötvények biztosításáról.

Bartha Ödön kívánja, hogy a javaslat visszautasítását a bizottsághoz, mert ellentétben áll a telekkönyvi rendtartással, a végrehajtási törvénnyel és csak egyes bankoknak nyújt kedvezményeket. Inkább áldozunk a fontosabb kérdésekre, segítsük a kis paraszti birtokok létrejöttét.

Lévai pártoló, Blaskovich Ferenc ellenző felszólalásai után a többség elfogadja a javaslatot.

TÁVIRATOK.

— **Ráth Károly öröke.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Budapest főváros főpolgármesteri állására már is 12 jelöltet emlegetnek. Legkomolyabb jelöltek Gerlőcy Károly, Márkus József, Kléh István, Rupp Imre, Radoca János, Berzevicy Albert, Szivák Imre.

— **A görög király panasz-kodik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) György görög király, állítólag kormányja pressziójára, a nagyhatalmakhoz jegyzéket intézett, melyben kéri ezeket, hogy mondjanak le az ellenőrző bizottság kiküldésének eszméjéről, mert különben kénytelen lenne lemondani trónjáról. Görögország belügyeibe való beavatkozást, az ország függetlenségének tönkretételét csak nem akarhatják a hatalmak. Ezzel végződik a jegyzék.

— **Készül a háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szerbia és Törökország között a feszültség egyre növekedik. A török kormány egy hadtestet a szerb határra vezényelt.

— **Elfogott leánykereskedők.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A román rendőrség Jassyban egy leánykereskedő bandát fogott el, mely Galac, Rustersuk, Odessza és Konstantinápolyba magyarországi leányokat exportált. A többi közt elfogták a legveszedelmesebb lélek-

téye lesz, mely szentély istenképe: a feleség és az istenkép leghőbb imádója: a férj; ki határtalanul és feltétlenül engedi át magát hatalmának jól tudván, hogy a jóság hatalma ez a szépség ígézetével egyetemben, a mely ezt soha rosszra nem fordíthatja, sem soha vele vissza nem élhet.

A feleség áldása kihat késő vénségünkig. Nézzük csak.

A férfi a nőben nem a szép egyént, hanem magát a szépet, a fenséges erkölcsi fogalmat látja, az egész nem összes szépségét azon egyben, a melyik szerelemre gyulasztja; ez emeli föl lelkét olyan magasságra a hol mindazon nemes lelki tulajdonok, a melyekből a szép össze van alkotva: a gyöngédség, a szelidség, a derűtség, az erőhöz tapadó önmegtágadás egész sugaras fényességükben tárulnak fel előtte. Szíve eszményekkel népesedik meg, a szép képzeleti alakjával, melyek megfékezik benne a rut állatias indulatokat, izgatják a szép imádatából fakadó nemes vágyakat és törekvéseket; vigyáz magára, hogy szép eszménye előtt ne veszítsen értékéből, küzd és munkálkodik oly irányban, hogy a szép eszménye világában becsületet és tiszteletet vivjon ki magának és ekkép folytatván földi pályáját, idők jártával, évek múltán a képzelet tündérképei mind szűkebb és szűkebb körben huzódnak ugyan össze lelkével, az az egy, a kiben az egész nemet imádta, nem eszmény többé, hanem egyén, nem a tökély képe többé, hanem nő, az egyének minden gyarlóságaival, — ámde a feleség, a ki vele együtt keresztül küzdötte az életet, a kinek látására tehát mindannyiszor visszazáll lelkével abba a tündérkorba midőn csupa tavaszi derű és virulat volt belül, szívében

az élet és a hányszor most rátekint arra az egyre, igaz, nem a régi arc az többé, elvirított, elfonyadt, mint a hogy ő is elkorhadt és erejében megcsappant, hanem azért valahányszor rátekint, mindannyiszor a régi derült tündérvilág támad fel lelkében, a szépnek minden boldogító ígézetével, el-elárasztva vele a világot; — késő vénségeig megőrzi lelkében a fiatal kor vidámságát és a vidámság gyermeteg tisztaságát — ez a feleség és ezt a nagy áldását a feleséges életnek már csak az öreg kor ismeri, — az az áldása a szerelemnek sokkal boldogítóbb a fiatal kor szerelmének valamennyi édességénél. Az egész világ most már kopár sivatagként terül el előtte; vágy, remény és óhaj mind kiasztak, kivesztek, csak egyetlen forrás csergedez végig a sivatagon, ennek partján csak egyetlen vihártépett, időrongált fa zöldül és gyér lombjai között csak egyetlen madárka ül, annak dalolása zengi be az egész sivatag életet; zeng a multról, a jövőről és édes álomba ringató a dalolása. Mikor a szem örökre becsukódik még akkor is ezt hallja a felköltöző lélek fen az égből, a leköltöző test lenn a sirban, — a női eszmény az a forrás az élet sivatag pusztaságán, a feleség az a fa a forrás partján és a szerelem az a madár, mely olyan csudatevő szépen énekel — ez a feleség költészete, erkölce és üdvössége és azért teremtette az Isten a nőt nővé és nem férfivá.

Hanem aztán feleség is legyen, a ki Isten oltáránál a szentséget felvette. Különben a milyen igaz, hogy a feleség még a halálos órában is belefényesedik a férj hidegülő szívébe, ép olyan igaz, hogy a rossz feleség egész életét elsötétíti neki, feldulja lelkében a szép eszményét, mindazon nemes erkölcsökkel együtt, a melyeket az ma-

kufárt éppen akkor, midőn két gyönyörű erdélyi leánynyal Konstan. innápolyba akart utazni.

— **Károlyi Sándor gr. nyilatkozik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Károlyi Sándor gróf a „Budapesti Hírlap“ mai számában nyilatkozik az ellene Gajary Ödön és Heltai Ferenc által „Ujpesti liberalizmus“ jelszóval indított hajsza ellen.

— **Árvizek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Borsod, Pozsony és Torontál megyékben a nagy esőzések következtében kiöntöttek a folyók. Ausztriában azonban az árvizek apadnak. Ujabbán Németországból is jelentenek árvizeket. Csúpnán a Porosz Szilíziában eddig 12 millió márka kárt okoztak az árvizek s eddig 38 ember vesztette életét. Hazánkban Pozsonymegyében különösen a Duna és Vág mellékén növekedik az árvíz veszedelem. A Duna különben Budapesten is rohamosan árad s az alsó rakodó-partot már elöntötte.

— **Vizsgálat a „Fortuna“ aranybánya szédelgés ügyében.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Fortuna“ aranybánya részvénytársaság vezetője ellen sok följelentés alapján Csapó ügyész indítványára a budapesti büntető törvényszék elrendelte a vizsgálatot, melynek vezetésével Balonyi Imre vizsgálóbíró bizta meg.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

3877. szám.
tlkv. 1897.

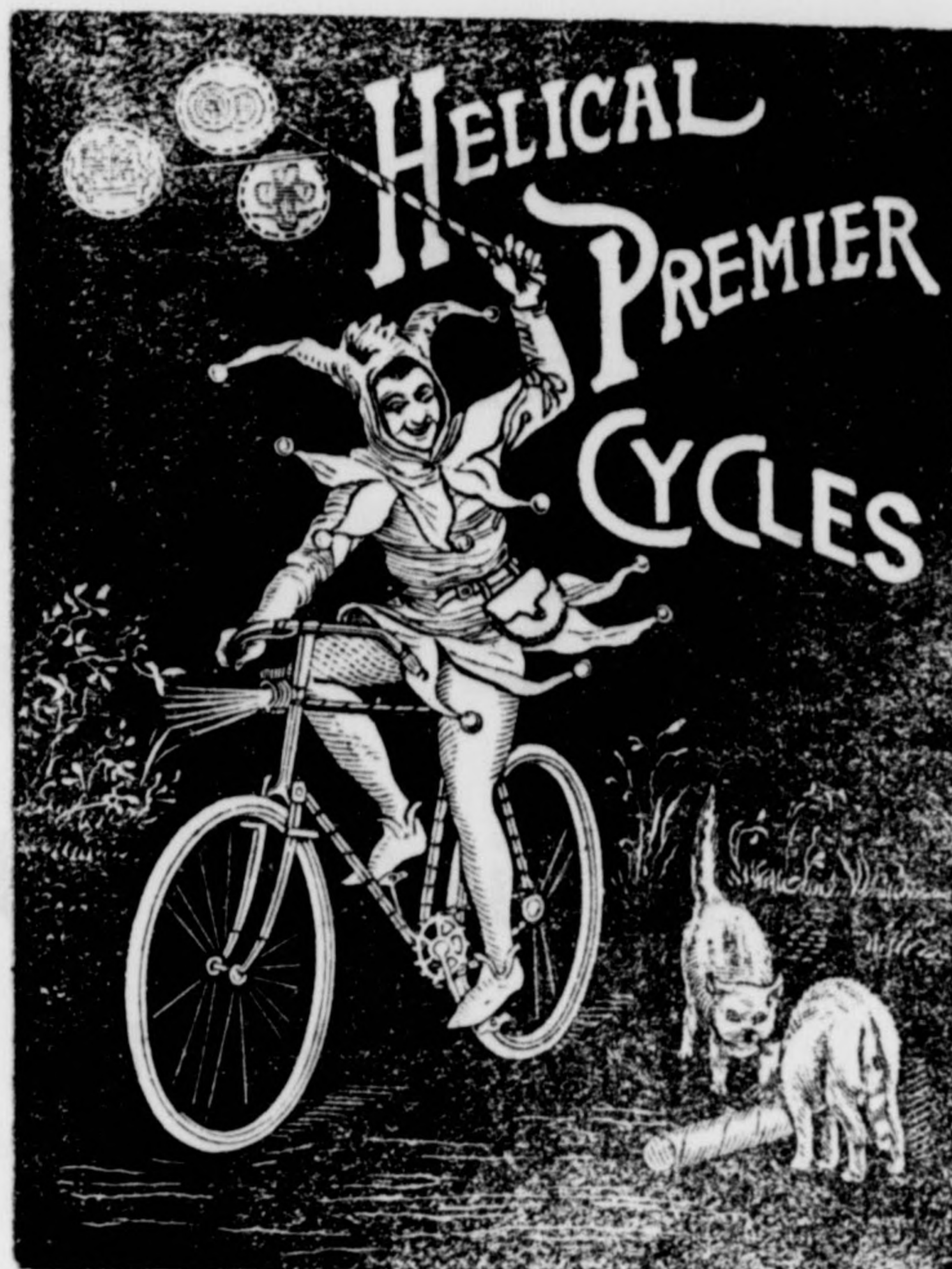
Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. bíróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Kassanin Jovó, Szavkovits Jula lipovai lakos végrehajthatónak, Kassanin Stevó lipovai lakos végrehajtást szenvedett ellen 55 frt 66 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíró területén levő, Lipova községben fekvő, a 320. sz. tjkvben felvett 135. hrsz. 133. sorsz. házra és belsőségre 708 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi augusztus hó 26-ik napján d. e. 10 órakor Lipova községben a bírói lakásban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezzei szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 70 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni — avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró, mint tlkvi hatóságánál, 1897. évi május hó 15-én.

Maurer Frigyes
kir. aljárásbíró.

Pécsett egyedüli raktár:
Fürst Lipótnál.
Séchenyi-tér 16. sz.

Üzlethelyiség bérbeadó.

Pécsett, a haltéren lévő Spitzer-főle

bolthelyiség

azonnal bérbeadó.

Bővebb értesítést Höfler Testvéreknél nyerhetni.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Hirdetmény.

Schäffer Adolf csődtömegválasztmányának f. évi július hó 27-ik napján tartott ülésében hozott határozat folytán közhírré teszem, hogy vagyonbukott **Schäffer Adolf** pécsi bej. kereskedő csődtömegében a) Pálya-utca 23. sz. házban levő üzleti helyiségben, raktárban, padlásán és pinczében a csődleltár 1—307, 309—760, 784—1094. tétele alatt **6835 frt 71 kr. beszerzési árral és 3257 frt 04 kr. becsértéssel** felvett

fűszer, vegyes és gyarmatárak,

úgy az ugyanott a csődleltár 761—783. tétele alatt **1262 frt beszerzési árral és 431 frt 90 kr. becsértéssel** felvett üzleti felszerelési tárgyak; továbbá b) Pálya-utca 17. sz. házban levő raktárban a csődleltár 1095—1111. tétele alatt **26 frt 43 kr. beszerzési árral és 13 frt 10 kr. becsértéssel** felvett vegyes áruk zárt ajánlati tárgyalás útján eladatnak.

Venni szándékozók az 50 kr. bélyeggel ellátott lezárt írásbeli ajánlataikat s pedig a Pálya-utca 23. sz. házban levő ingóságokra külön, úgy a Pálya-utca 17. sz. házban levő ingóságokra is külön — **f. évi augusztus hó 14-ik napjának déli 12 órájáig 368 frt 89 kr., illetve 1 frt 31 kr. bánatpénz letétele mellett** alulírt tömeggondnoknak adják át.

Az ajánlatok ugyanaznap délután 4 órakor tartandó csődválasztmányi ülésen bontatnak fel, a mikor is a csődválasztmány szabadon határozza meg, hogy melyik ajánlat fogadtatik el, avagy, hogy egyáltalán a beérkezett ajánlatok közül egy is elfogadtassék.

A kinek ajánlata elfogadtatik, tartozik a megajánlott vételért készpénzben alulírott tömeggondnok kezére az értesítés vételétől számított 24 óra alatt lefizetni, ellenkező esetben bánatpénzét a tömeg javára elveszti és a vételtől elállottnak tekintetik; tartozik továbbá a vétel után járó III. fokozatos illetéket is sajátjából viselni.

Vevő tartozik a megvett ingóságokat a vételár lefizetése után azonnal átvenni, azonban sem a tömeg illetve a tömeggondnok, sem a csődválasztmány a leltár helyessége, az áruk minősége és mennyisége tekintetében szavatosságot nem vállal.

Ajánlattevők ajánlatukban megjegyezni tartoznak, hogy a jelen feltételeket ismerik, és magukat azoknak alávetik.

A csődleltár alulírott tömeggondnoknál (Anna-utca 20. sz. a.) naponként d. e. 9—12 óráig és d. u. 3—5 óráig, az áruraktár pedig előzetes jelentkezésre tömeggondnok közbenjöttével szintén megtekinthető.

Kelt Pécsett, 1897. évi július hó 28-án.

Dr. Lammer Károly

ügyvéd,

mint vb. Schäffer Adolf csődtömeggondnoka.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

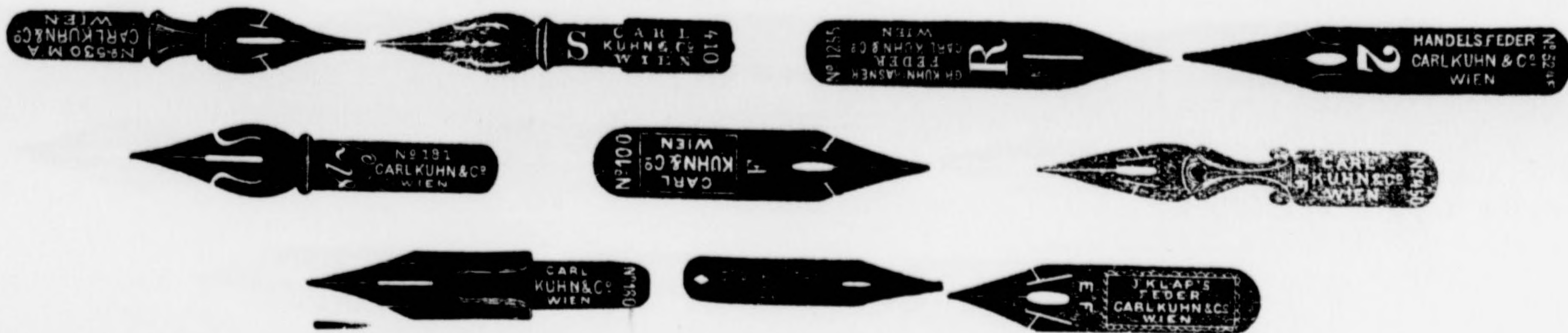
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.